

یادمانده ها

مهری پژمان

غذا کشیدن به دست کارگران بند

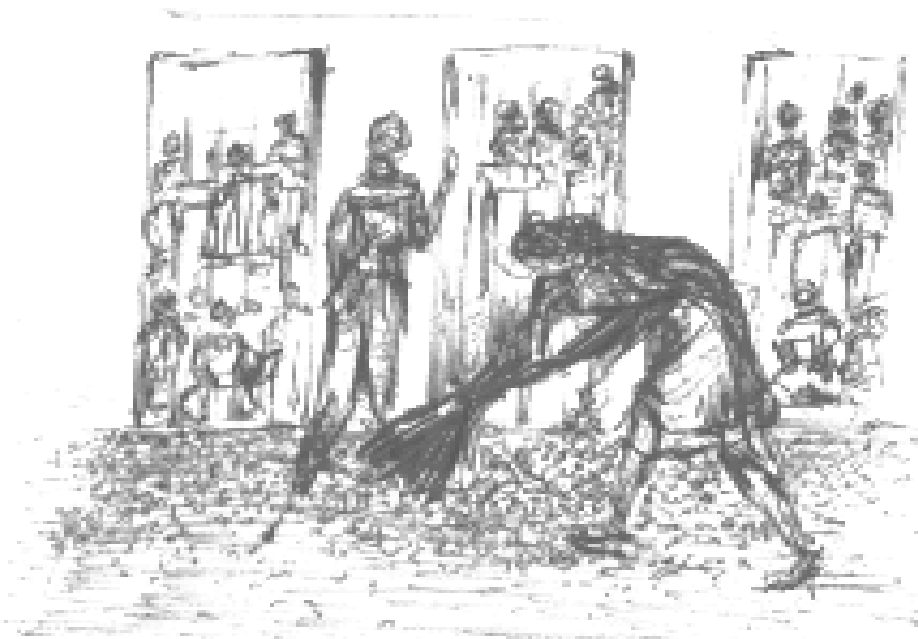

ظرف های زندان:

ظرف بریده ی مایع ظرفشویی، لیوان پلاستیکی قرمز، شیشه ی مربا، قاشق از جنس روی

ظرف بزرگی که چای در آن گرم و سپس تقسیم می‌شد

برای جلوگیری از ایجاد گرد و خاک، تفاله‌های چای از صبح مانده را روی موکت می‌ریختیم و آنگاه سطح بند را جارو می‌زدیم.

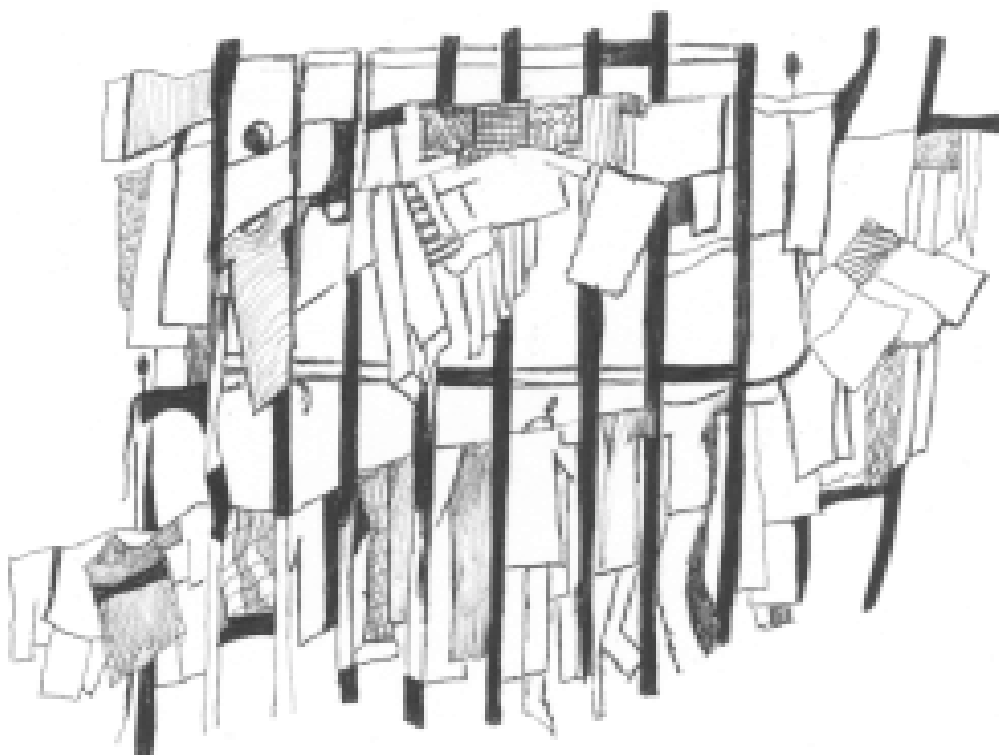

صف دستشوئی

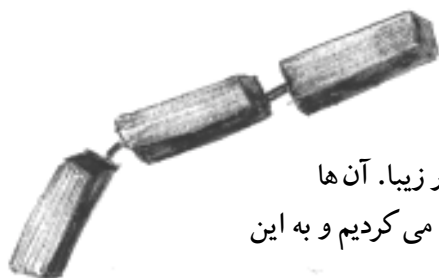
برای مدتهای طولانی تنها روزی سه نوبت برای دستشوئی درها را باز می کردند.

راهروی بند

نرده‌های بند رخت‌آویزمان بودند

هسته‌های خرما را ساعت‌ها به تکه‌ی
شکسته‌ی شیشه می‌سائیدیم. نتیجه باور
نکردنی بود: سطحی صاف، صیقل خورده و
شفاف مثل مرمر، به رنگ قهوه‌ای روشن بسیار زیبا. آن‌ها
را سوراخ می‌کردیم؛ نخ‌ی از میان سوراخ‌ها رد می‌کردیم و به این
ترتیب تسبیح بسیار قشنگی درست می‌شد.

سنگ‌هایی را که در هواخوری می‌یافتیم، صیقل داده و به آن
شکل می‌دادیم؛ با کنده‌کاری حروف و اشکال بر سطح صیقل
خورده، گردن‌بند، دستبند و تسبیح می‌ساختیم؛ هدیه‌ای برای
خانواده و دوستان زندان.

